DILECTISSIMO FILIO HOMERO 1 ALBINUS MATRICULARIUS SALUTEM.

801 post Apr. 4.

Per Dei gratiam aliquanto melius habemus. Tamen febrium castigatio cotidianis diebus nos non relinquit². Beatus, qui in hoc saeculo labores recipit et in futuro requiem habebit.

Sed et de ammonitione vestrarum dulcissima litterarum gratias vestrae providentiae agimus. Multum desideramus et benigne suscepimus exhortationes vestrae dilectionis; quia perfecta caritas, quod sibi optimum intellegit, hoc et aliis suadere non desistit. Et haec est plena et perfecta dilectio, ut non solum sibi quisque prospera cupiat, sed et, fratrum salutis memor, vel verbis praesens vel litteris absens admonere eos non cesset.

Antonio³ itaque filio meo, fratri vestro, has litteras alias deprecor, ut quam citissime, clausa cartula sicut est, deprecor, ut dirigas. Quia, si discincta⁴ veniat in praesentiam illius, vilescit^a apud eum. Tamen placet mihi, ut, eo dirigente iterum, videas illam. Sed fides servetur, ut ei^b primum dirigatur, cui soli^c mittetur.

Si habeas Iordanis historiam⁵, dirige mihi propter quarumdam^d notitiam rerum.

Vos, filii carissimi, in omni caritate et sanctitate Deo servire studete; recordantes omnia bona, quae vobis fecit in hoc saeculo, maxime tamen propter spem futurae gloriae et aeternae beatitudinis regnum. Innumerabilia sunt enim in nos peccatores dona misericordiae suae. Quapropter diligamus eum eo modo, quo ipsa veritas ait:

'Si quis diligit me, sermones meos servat; et pater meus diligit eum, et ad eum Ioh. 14, 23. veniemus, et mansionem apud eum faciemus'. Quid est felicius, quam Patrem et Filium cum sancto Spiritu habitatorem habere, et eius visitatione ab omni adversitate defendi, cuius visione omnes sancti gaudebunt in saeculo sempiterno? Divina te gratia custodiat ubique, dilectissime fili!

222.

Alcvinus Adalhardum abbatem Corbeiensem rogat, ut pro se precetur. c. 801. Cod. H fol. 91'-92". Edd. F 214, J 267. — Migne col. 466.

ANTONIO ALBINUS, MANSIONARIO MATRICULARIUS 6 SALUTEM.

Ideo dico mansionarium te, quia multae sunt mansiones in domo patris aeterni, Ioh. 14, 2.

quarum te non solum habitatorem, sed etiam inter apostolicam auctoritatem iudicem esse opto: quis in qua dignus habitare discernatur. Deprecor tota cordis intentione, ut habeas Albinum tuum in ore et corde, dum animam offers tuam in conspectu Spiritus sancti; deprecans, ut eruat me Spiritus paraclitus de spiritalibus animi mei temptationibus, quatenus digna sit anima mea summum bonum, id est Deum verum, amare et laudare. Quia haec est angelica vita; semper et hoc agunt iugiter, quod nobis necesse est saepius agere. Et qui plus amat Deum in terris et laudat, magis eum habet in caelis. Infelix est haec vita et tota erumnis plena; et non est nobis salus nisi in domino deo Christo, quem tua semper devotio amet, laudet et praedicet.

40

^{221.} a) viles \overline{c} H. b) eo H. c) solo H. d) quarundem H. 222. a) Lemma: Ad Tonium monachum H. b) offeris H. c) eruet H.

¹⁾ Cf. p. 364 n. 4. 2) Cf. supra p. 362: remanet cotidianus labor eiusdem castigationis (sc. febrium), non tamen usque ad periculum vitae. 3) Adalhardo abbati Corbeiensi. Epistolam 220 dicere videtur, ut Frobenius p. 278 n. b. iam vidit, quae in codice H hanc antecedit, supra p. 364. 4) Cf. supra p. 133, infra ep. 240. 5) Iordanis de Getarum origine librum. 6) Anno circiter 801. Alcvinus saepius hoc titulo utitur, ideoque hanc epistolam hic inserendam esse duxi.